El tsunami enmig de noves inundacions.

Internacional | 26-12-2006 | 09:10

Dos anys des que una onada gegant va engolir tot el que hi havia al seu pas. Sembla prou temps perquè s'hagi reconstruït el que va destruir l'aigua, però no és així. Queda encara molta feina per fer a la majoria dels països del sud-est asiàtic afectats pel tsunami. Malgrat les ajudes que s'hi van enviar en el seu moment, encara avui, prop de la meitat la població afectada viu en camps de refugiats i els sistemes de prevenció per detectar "tsunamis" són del tot insuficients. Això, els països que en tenen, que no són tots.
Dos anys després, Indonèsia continua sense sistema d'alerta de tsunamis.

Dos anys després de la mort de 250.000 persones, la costa del sud-est d'Àsia, Indonèsia, Tailàndia, Sri Lanka, l'Índia... continua sense disposar d'un sistema d'alerta adequat per prevenir catàstrofes.

Mentre es prega i es recorden les víctimes en diverses cerimònies a tots els països afectats, Tailàndia i Indonèsia han assajat un sistema de prevenció. Algunes boies cobreixen zones de risc, però són escasses i del tot insuficients. Només l'Índia, per finals d'aquest any, té previst instal·lar un sistema eficient.

Però per als damnificats tampoc no hi ha hagut gaires ajudes. La majoria dels esforços a Sri Lanka i Tailàndia s'han dedicat, sobretot, a refer les zones de la costa amb l'únic objectiu de continuar sent una paradisíaca destinació turística. Un paradís que el 26 de desembre del 2004, de sobte, es va convertir en un drama. Dotze països del sud-est asiàtic i de l'Àfrica oriental van resultar afectats per aquella marea mortal provocada per un terratrèmol submarí de 9 graus en l'escala de Richter. La catàstrofe natural més gran de la història contemporània ha deixat milers de cicatrius.

Milers de persones continuen sense casa

La província indonèsia d'Aceh va ser una de les més afectades. La fesomia d'aquesta regió de l'illa de Sumatra ha canviat molt després de les dures tasques de reconstrucció. L'ONG Oxfam, però, denuncia que més de 25.000 famílies encara no tenen casa. En un informe fet públic a principis de desembre, asseguren que només s'han construït una tercera part dels habitatges necessaris i afegeixen que la causa que encara hi hagi tantes persones sense sostre són els drets de propietat sobre la terra.

Es calcula que més de 70.000 persones viuen en caus, amuntegats i en condicions d'insalubritat. La fúria del mar es va endur a Aceh 140.000 habitatges. Molts dels documents que justificaven la propietat d'aquelles terres es van perdre. Els que tenien propietats, sovint no poden reclamar res, i els que no en tenien, estan igual o pitjor que abans. Les solucions són llogar o, simplement, ocupar un tros de terra al marge de la llei.

Encara hi ha molt camí per fer a la majoria dels països on el tsunami va deixar el seu rastre de destrucció. Oxfam, de moment, insta el govern indonesi a protegir les famílies que no tenen un lloc on viure i que, dos anys després, no han pogut tornar a la normalitat.

Fuente: Redacció
Autor: Redacció